

“ఓ! ఈ హైదరాబాద్ సంబంధం కూడా కుదిరేలా లేదు” అప్పుడే ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన భర్తకు కాఫీ కప్పు అందిస్తూ నిట్టూర్చింది శ్యామల.

అడల్టరీ కథ

“ఏం ఎందుకలా అంటున్నావ్?”

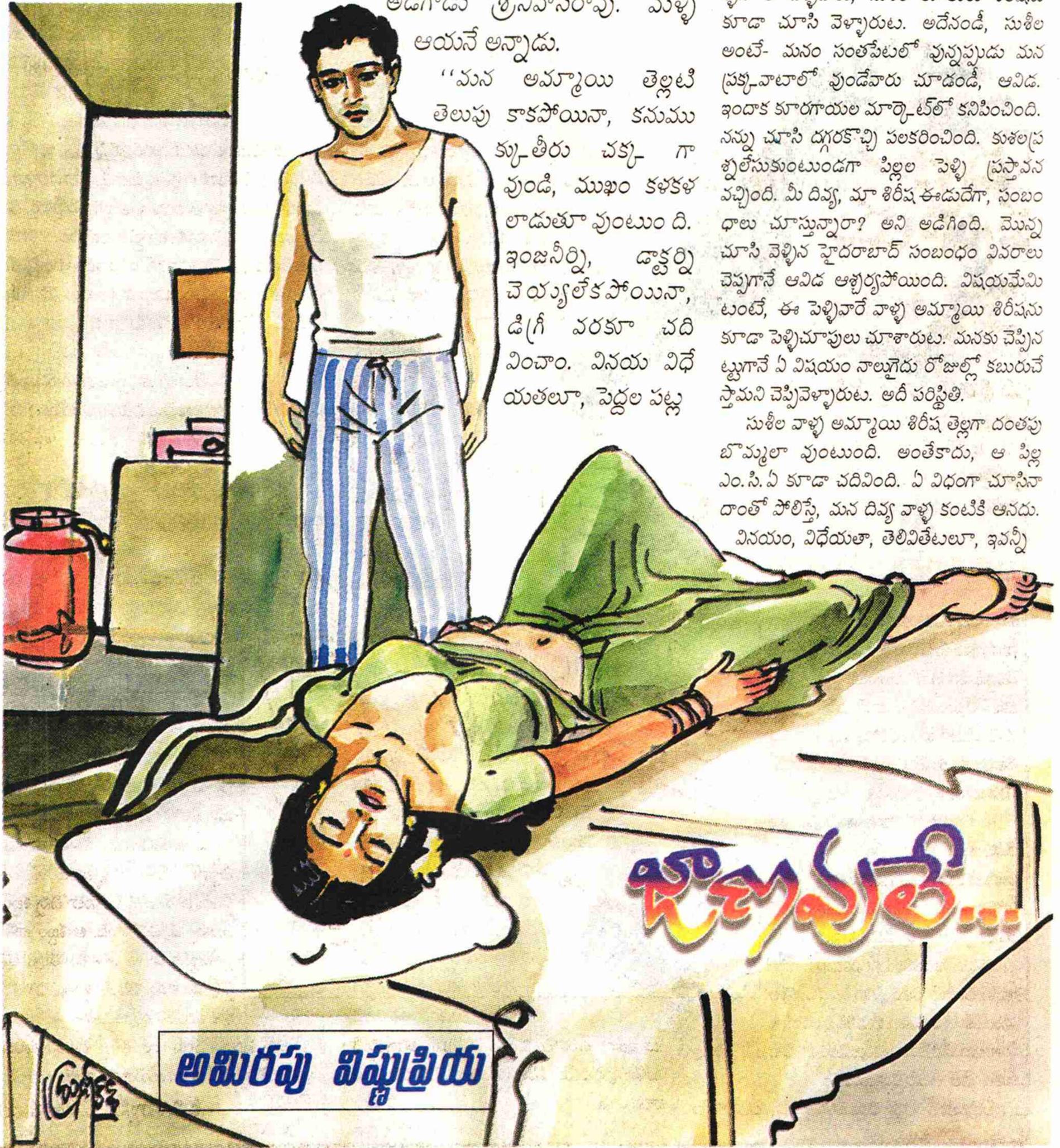
భార్య వైపు అర్థం కానట్టుగా చూస్తూ అడిగాడు శ్రీనివాసరావు. మళ్ళీ ఆయనే అన్నాడు.

“మన అమ్మాయి తెల్లటి తెలుపు కాకపోయినా, కనుము కుతీరు చక్క గా వుండి, ముఖం కళకళ లాడుతూ వుంటుంది. ఇంజనీర్ని, డాక్టర్ని చెయ్యలేకపోయినా, డిగ్రీ వరకూ చది వింపాం. వినయ విధే యతలూ, పెద్దల పట్ల

గౌరవం వున్న సుగుణాలరాశి మన పిల్ల. దాన్నెవరు కాదంటారే? కళ్ళకద్దుకొని చేసుకుంటారు” గర్వంతో కూడిన చిరు మందహాసం ఆయన పెదవులపై కది లింది.

“ఆ... మన పిల్ల మనకలాగే అనిపిస్తుంది గానీ, మొన్న మనింటికొచ్చి మనమ్మాయిని చూసెళ్ళిన ఆ పెళ్ళివారు, సుశీల కూతురు శిరీషను కూడా చూసి వెళ్ళారుట. అదేనండీ, సుశీల అంటే- మనం సంతపేటలో వున్నప్పుడు మన ప్రక్కవాలాలో వుండేవారు చూడండీ, ఆవిడ. ఇందాక కూరగాయల మార్కెట్లో కనిపించింది. నన్ను చూసి దగ్గరకొచ్చి పలకరించింది. కుశలప్ర శ్చలేసుకుంటుండగా పిల్లల పెళ్ళి ప్రస్తావన వచ్చింది. మీ దివ్య, మా శిరీష ఈడుదేగా, సంబం ధాలు చూస్తున్నారా? అని అడిగింది. మొన్న చూసి వెళ్ళిన హైదరాబాద్ సంబంధం వివరాలు చెప్పగానే ఆవిడ ఆశ్చర్యపోయింది. విషయమేమి టంటే, ఈ పెళ్ళివారే వాళ్ళ అమ్మాయి శిరీషను కూడా పెళ్ళిచూపులు చూశారుట. మనకు చెప్పిన ట్టుగానే ఏ విషయం నాలుగైదు రోజుల్లో కబురుచే స్తామని చెప్పివెళ్ళారుట. అదీ పరిస్థితి.

సుశీల వాళ్ళ అమ్మాయి శిరీష తెల్లగా దంతపు బొమ్మలా వుంటుంది. అంతేకాదు, ఆ పిల్ల ఎం.సి.ఏ కూడా చదివింది. ఏ విధంగా చూసినా దాంతో పోలిస్తే, మన దివ్య వాళ్ళ కంటికి ఆనదు. వినయం, విధేయతా, తెలివితేటలూ, ఇవన్నీ

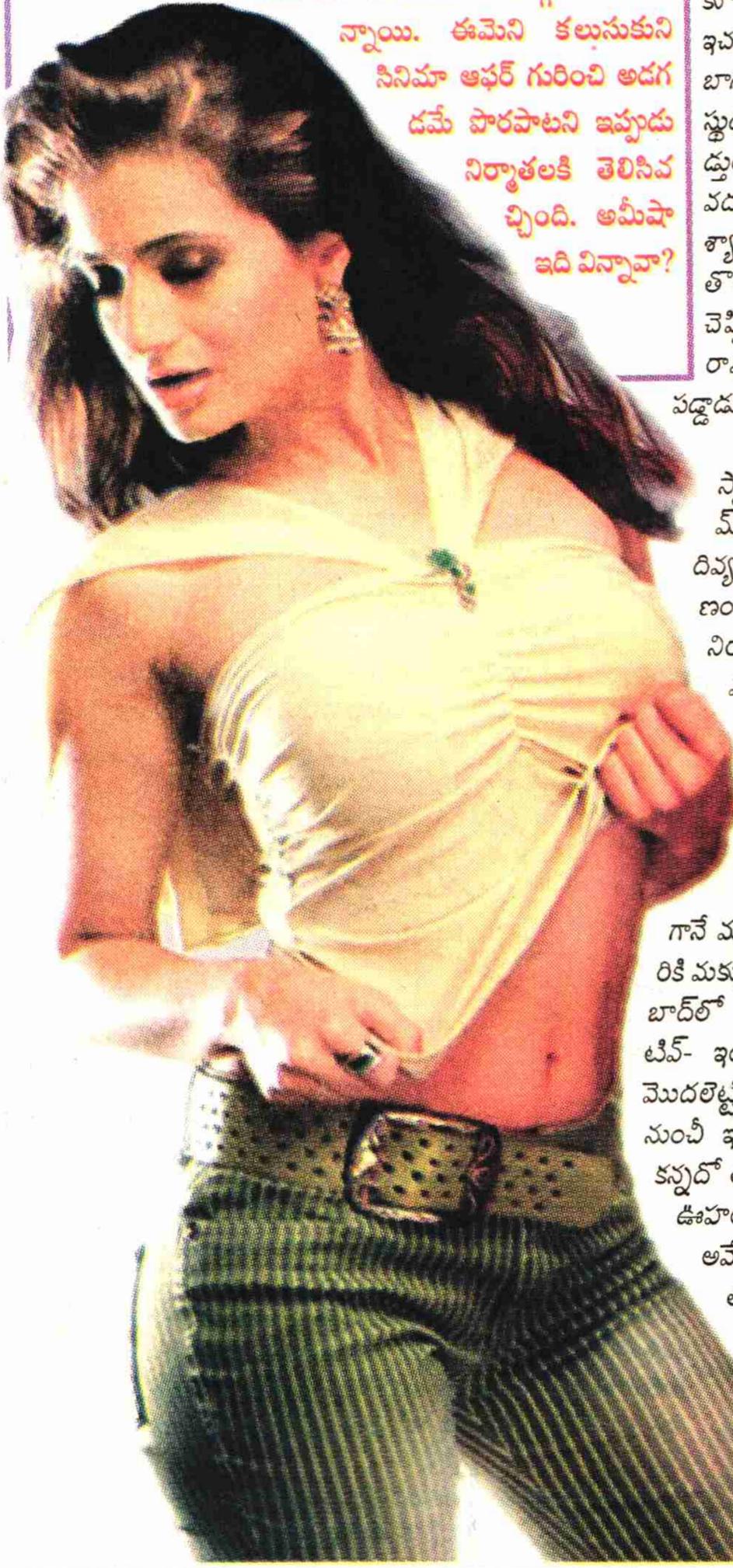

జాబ్ వలే...

అమిరవు విష్ణుప్రియ

కోటితార

తొరల రెమ్మనరేషన్లు భారీగా పెరిగిపోయి సినిమాల బడ్జెట్ ఆకాశానికెళ్ళిపోతున్న రోజులివి. అందాల అపరంజిబొమ్మ అమీషా పటేల్ ఇప్పుడు 'కోటి' తారగా వెలిగిపోతోంది. అమీర్ఖాన్తో కలిసి 'ది రైజింగ్'లో నటిస్తున్న ఈ తార అకస్మాత్తుగా తన రెమ్మనరేషన్ని కోటిరూపాయలు చేసేసిందని అంతా అంటున్నారు. ఇదిలా ఉంటే తెలుగులో మహేష్బాబు సరసన నటిస్తున్న ఈ భామ ఇప్పుడు జూనియర్ ఎన్టీఆర్ సరసన నటించడానికి ఇంత మొత్తాన్ని డిమాండ్ చేసిందని సినీవర్గాలు చెబుతున్నాయి. ఈమెని కలుసుకుని సినిమా ఆఫర్ గురించి అడగడమే పొరపాటని ఇప్పుడు నిర్మాతలకి తెలిసిన చ్చింది. అమీషా ఇది విన్నావా?

ఎవరు చూస్తున్నారూ... చూడగానే కన్పించేవి అందం, చదువు, కట్టుం. ఓ పది సంబంధాలు చూడటం, వాటిల్లో ఏ బేరం బావుంటే అది కుదుర్చుకోవడం. కు(రాళ్ళు), అందం చదువు చూస్తే... తల్లిదండ్రులు, కట్టుం ఎంత వీలయితే అంత రాబడదాం అని చూస్తారు. ఇక మన విషయంలో కట్టుం కూడా నామమాత్రంగానే ఇచ్చుకోగలం. అబ్బాయి బాగున్నాడు, మంచి ఉద్యోగ స్థుడు, ఇచ్చిచ్చేస్తే పిల్ల సుఖపడ్తుందని ఆశపడ్డాను. ఇక ఆశ వదులుకోవడమే మంచిది'' శ్యామల కంఠంలో బాధ తొంగిచూసింది. భార్య చెప్పింది విన్నాక శ్రీనివాస రావు కూడా ఆలోచనలో పడ్డాడు.

కొద్దిక్షణాల క్రితమే స్నానం ముగించి బెడ్రూమ్లో, చీర కట్టుకుంటున్న దివ్య, తల్లిదండ్రుల సంభాషణంతా పూర్తిగా విన్నది. తల్లి నిరాశ దివ్య మనసులో ముల్లులా గుచ్చుకుంది. వారం రోజుల క్రితం తనని పెళ్ళిచూపులు చూడటానికి వచ్చాడు నవీన్. పేరుకు తగ్గట్టే అందమైన రూపం. చూడగానే మంచి కు(రాడిలా కన్పించేసరికి మక్కువ పెంచుకుంది. హైదరాబాద్లో పెద్ద కంపెనీలో ఎగ్జిక్యూటివ్- ఇంకేముంది, కలలు కనడం మొదలెట్టింది. ఈవారం రోజుల నుంచి ఇదే పని. ఎన్నివేల కలలు కన్నదో తనకే తెలియదు. మరి తన ఊహల వాహినికి ఆనకట్ట వేస్తూ, అమ్మేంటి ఇలా అంటుంది. తన ఆశల్ని వదులుకోవాలా? తన కలల రాకుమారుడు నవీన్ని మర్చిపోవాలా? అదెలాసాధ్యం... తన వల్ల కాదు. అతణ్ణే భర్తగా

వూహించుకుంటూ, తను కంటున్న కలల్ని తప్పకుండా నిజం చేసుకోవాలి... నిజం చేసుకోవాలి... అవును చేసుకుంటుంది. అందుకు తనేం చెయ్యాలి? బాగా ఆలోచించింది. చక్కటి ఐడియా మనసులో రూపుదిద్దుకోగానే హృదయం తేల్చిక పెదవులపై చిరునవ్వు విరబూసింది.

“అమ్మా వెళ్ళొస్తాను” ఒక చేతిలో చిన్న సూట్కేసు, మరో చేతిలో హేండ్బ్యాగ్తో బయటకు నడిచింది దివ్య.

“ఏం ఇంటర్వ్యూలో ఏమిటో? పెళ్ళి చేసుకొని అత్తారింటకెళ్ళి హాయిగా కాపురం చేసుకునే వయసులో... అసలే హైదరాబాదు మహానగరం, ఒక్కదానివే వెళ్తున్నావ్, జాగ్రత్తగా వెళ్ళిరామ్మా” అంటూ కూతుర్ని సాగనంపింది శ్యామల.

అంతక్రితం ఎప్పుడో తాను అప్లై చేసిన ఉద్యోగానికి రేపు ఇంటర్వ్యూ వుందనీ, హైదరాబాద్ నుండి తన స్నేహితురాలు గీత రాత్రి ఫోను చేసి చెప్పిందనీ, తల్లి దగ్గర అబద్ధం ఆడేసింది దివ్య. అలా అబద్ధం చెప్పడం కొంత ఇబ్బంది కలిగించినా, తప్పదు. అలా కాకుండా, అసలు విషయం తను చెప్పేసిందనుకో... అమ్మో! ససేమిరా ఒప్పుకోదు. తాను అనుకున్నట్టుగా అన్నీ సవ్యంగా జరిగితే... తన తెలివితేటల్ని అమ్మ అభినందిస్తుంది, ఎంతగానో ఆనందిస్తుంది కూడా... మనసుకు సర్ది చెప్పుకుంది.

సికింద్రాబాద్ సెంట్రల్ రైల్వేస్టేషన్ కోలాహలంగా వుంది. పెళ్ళిళ్ళ సీజన్ కాబోలు... ప్లాట్ ఫామ్ అంతా జనసందోహంతో కిటికీలలాడిపోతోంది. (ట్రైను విండోలోంచే చూసింది దివ్య. తన కోసం వెతుకుతూ చూస్తున్న గీతని. “హాయ్ గీతా! హౌ ఆర్ యూ?” (ట్రైనులోంచి దిగుతూ చెయ్యి వూపింది.

“నేను బానే వున్నానుగానీ, నువ్వేంటి ఇలా హతాత్తుగా వూడిపడ్డావ్, ఉరుము లేని మెరుపులా. రాత్రి ఫోనులో కూడా సరిగ్గా మాట్లాడలేదు. హైదరాబాద్ వస్తున్నాను, స్టేషన్కి రమ్మని మాత్రం చెప్పి పెట్టేశావ్” దివ్య చేతిలో బ్యాగ్ అందుకుంటూ అడిగింది గీత.

“ఇప్పుడే చెప్పాలా? ఇంటికెళ్ళాక చెప్పొచ్చా?”

“ఎప్పుడైనా చెప్పవే బాబూ! అసలు చెప్పకపోయినా ఫరవాలేదు. నువ్వు రావడమే నాకు మహదానందం” గీత ముఖం నిండా సంతోషం పూలై పూసింది.

ఇంటికొచ్చాక గీత ఇచ్చిన వేడి వేడి టీ త్రాగుతూ తన ప్లానంతా చెప్పింది దివ్య.

“అమ్మో! దివ్యా! ఏమో అనుకున్నాను. నువ్వు అసాధ్యురాలివే. జాణవి సుమా!”

“ఆమాత్రం జాణతనం లేకపోతే ఈ రోజుల్లో

ఆడవాళ్ళు నెగ్గుకురావడం చాలాకష్టం గీతా!"

"అంతేనంటావా?" అంది గీత.

"అక్షరాలా అంతే!"

"సరే అయితే... త్వరగా రెడీ అయి బయల్దేరు. బస్ ఆఫ్ లక్" బొటన వేలు చూపిస్తూ తమాషాగా అంది గీత.

"థాంక్యూ" లేచింది దివ్య.

రామ్ నగర్ బస్టాప్ లో నించుని చేతికున్న వాచీ కేసి చూసుకుంది దివ్య. సరిగ్గా ఉదయం తొమ్మిది గంటలు అయింది. తను బస్టాప్ కి వచ్చి అప్పుడే పది నిమిషాలు అయింది. హేండ్ బ్యాగ్ లో వున్న ఎల్లొకలర్ పేపరు తీసి అందులో వున్న అడ్రసు చూసుకొని తను నిల్చున్న స్టేస్ కర్వయినచేసని మరోసారి నిర్ధారించుకొని తృప్తిగా తలసంకించింది.

నవీన్ మోటారుసైకిల్ మీద వెళుతున్నవాడల్లా యధాలాపంగా బస్ స్టాప్ వైపు చూశాడంటే. తక్కువ బ్రేకు వేసి ఆగిపోయాడు. అరే! ఈ అమ్మాయి తను మూడో పెళ్ళిచూపుల్లో చూసిన అమ్మాయిలా వుందే... సందేహం లేదు, ఆ అమ్మాయే. ఈ ఫోటో కూడా తన దగ్గర వుంది. ఈ అమ్మాయేంటి ఇక్కడుంది? కొంత ఆశ్చర్యం కలిగినా, ఏదైనా పనిమీద హైదరాబాద్ వచ్చిందే మోలే అనుకున్నాడు. అనుకున్నదే తడవుగా "మీరు దివ్య కదూ? ఇక్కడున్నారేంటి? హైదరాబాద్ ఎప్పుడు వచ్చారు?" ప్రశ్నలతో పలకరించాడు.

'ఎన్నో పెళ్ళిచూపులు చూస్తారీ మగవాళ్ళు. నెంటనే మర్చిపోకుండా తనని మాత్రం గుర్తుపెట్టుకున్నాడితగాడు. అది చాలు తనకి, తను అనుకున్నది సాధించటానికి...' మనసు సంతోషంతో ఉప్పొంగింది.

"ఓ మీరా నవీన్, బావున్నారా? నేను ఈరోజే హైదరాబాద్ వచ్చాను. మా ఫ్రెండు గీత ఇల్లు స్టేషన్ కి దగ్గర. ముందు వాళ్ళింట్లో దిగి, రిలాక్స్, మా బంధువులింటికి బయల్దేరాను. మధ్యలో బస్ కోసం వెయిట్ చేస్తున్నాను. ఇదిగో మీరిలా కన్పించారు" చిరునవ్వుతో చెప్పింది దివ్య.

"ఓ అలాగా! అయితే రండి దివ్యగారూ! నేనుంటున్న స్టేటు

ఇక్కడికి దగ్గరే" సిలివాడు నవీన్.

అమె ఆశించింది అదే. కానీ తను చెప్పింది నిని 'అలాగా, అయితే సరేలేండి' అని చెళ్ళిపోతాడేమో నని ఒక్కక్షణం కంగారుపడింది. అతను రమ్మని ఆహ్వానించగానే మనసు విగిరి గంతేసింది. మరేం చూట్లాడకుండా "సరే సదండి" అంటూ మోటారుసైకిల్ చేనక సీట్లో ఎక్కి కూర్చుంది.

★ ★ ★

తాళం తీసి ఇంటి తలుపు తెరుస్తూ కొంచెం యిబ్బందిగా ఫీలయ్యాడు నవీన్. అవన్నీ కొత్తగా కట్టిన స్ట్రాప్స్. గోడలకి చక్కని కలర్ కాంటినెస్ షన్ తో పెయింట్స్, తెల్లటి నునుపైన మార్బుల్ ఫ్లోరింగ్, చక్కగా డిజైన్ చేయబడిన అల్యూమినియం అందింగా వుండే స్ట్రాప్. హాలు మధ్యలో వున్న రోజ్ వుడ్ ఫర్నిచర్ మరింత హంగునిచ్చిందా ఇంటికి.

ఇంట్లో వుండాలని వస్తువులన్నీ వున్నాయి. కిచెన్ సామాగ్రితో సహా. కానీ ఏ వస్తువు కూడా అది వుండాలని స్టేసులో లేదు. అస్తవ్యస్తంగా అడ్డ

దిడ్డంగా వున్నాయి. బట్టలన్నీ సోఫా మీద, నుంచాల మీద ఎక్కడపడితే అక్కడే పడేసి వున్నాయి. కంప్యూటర్, టీవీ, ఫ్రీజ్ లాంటి వస్తువులన్నీ అరంగుళం మందాన దుమ్ముకొట్టుకొని వున్నాయి. "బ్రహ్మచారి ఇల్లు గదండి, చిందరవందరగా వుంది" సిగ్గుపడుతూ చెప్పాడు.

"సరేలేదు. సార్దస్తమానం ఆఫీసు వర్క్

మార్పు

గోవిందా అంటే కామెడీ చిత్రాలు గుర్తుకొస్తాయి. ఆయన ఎక్కువగా కామెడీ చిత్రాలకి ప్రాధాన్యత ఇస్తుంటాడు. అలాంటి గోవిందా ఇప్పుడు తన ట్రెండ్ ని మార్చేసుకున్నట్టున్నాడు. 'సుఖో చిత్రం తనకి కొత్త ఇమేజ్ తెచ్చిపెడుతుందంటున్నాడు గోవిందా. 'కమర్షియల్ హిందీ చిత్రానికి ఉండాలని అన్ని లక్షణాలు ఈ చిత్రంలో ఉన్నాయి. ఎప్పుడూ కొత్తదనానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చే నాకు ఈ చిత్రం మంచి పేరు తెస్తుంది. తమ అభిమాన హీరోని కొత్త గెటప్ లో చూడాలనుకునే ప్రేక్షకులు ఈ చిత్రం చూసి ఎంతో సంతృప్తి చెందుతారు' అంటున్నాడు గోవిందా.

తోనే మీకు సరిపోతుంది. ఇక ఇవన్నీ చక్కబెట్టుకోడానికి టైమెక్కడుంటుంది? అయినా ఇవన్నీ ఆడవాళ్ళు చేసే పనులు. మీరలా చూస్తూవుండండి, కాసేపట్లో ఇల్లంతా నీట్ గా చేసేస్తాను" అంటూ అతని సమాధానం కోసం ఎదురుచూడకుండా, చకచకా దుమ్ముపట్టినవన్నీ దులిపేసి, టకటకా బట్టలన్నీ సర్దేసి, ఇల్లంతా నీట్ గా తుడిచేసి, అద్దలలా చేసేసింది దివ్య.

నవీన్ కి ఆశ్చర్యమేసింది. గుంటూరులో వుండే తన పిన్ని కూతురు శశి గుర్తొచ్చింది అతడికి, ఇంచుమించుగా దివ్య వయసుదే. మనో బద్ధకస్తురాలు. ఒక్కసనీ చేతకాదు. ఇప్పటికీ మంచి నీళ్ళు కూడా వాళ్ళ అమ్మే అందించాలి. వంట వార్చా, పనీ పాలా నేర్చుకోని ఆడపిల్లలంటే చిరాకు నవీన్ కి. దివ్య శశిలా కాదు, మంచి పనిమతురాలు.

“కార్యేషుదాసి” అనుకున్నాడు. తొలిసారిగా అతని హృదయంలో ఆమెపై ‘ఇష్టం’ అలలా కదిలింది.

“మా ఇంటికి తీసుకుని వచ్చి మీకు ఆతిథ్యం ఇవ్వవలసిందిపోయి, మిమ్మల్నే శ్రమపెట్టాను” మొహమాటంగా నొచ్చుకుంటూ అన్నాడు నవీన్.

“నా ఇల్లుగా భావించే చేశాను. ఏం మీ ఇల్లు నా ఇల్లు అనుకోకూడదా?” కొంటెగా అడిగింది. ఆమె మాటల్లో గూఢార్థం ఏదో ధ్వనించి విన్నగా నవ్వాడు నవీన్.

“బాగా అలసిపోయారు. ఒక నిమిషం అలా కూర్చోండి, మంచి కాఫీ కలిపి తీసుకోస్తాను మీకు. అన్నట్లు, నాకు కాఫీ చెయ్యడం మాత్రం బాగానే వచ్చిందోయ్...” అంటూ కిచెన్లోకి వెళ్ళబోతున్నవాడల్లా, బయట కాలింగ్ బెల్ మ్రోగడంతో ముందు గదిలోకి వచ్చి తలుపు తీశాడు. ఎదురుగా చలపతి మామయ్య. అమ్మకి పెదనాన్న కొడుకు. గుండె ఝల్లుమంది నవీన్కి.

అనుకోకుండా ఇలా దిగబడ్డాడేంటి ఈయన? ఇక్కడ ఇంట్లో నాతోబాటు ఈమెని చూస్తే... అమ్మో! ఇంకేమైనా వుందా! ఊరెళ్ళగానే చిలవలు పలవలు చేసి గోరంతలు కొండంతలుగా మార్చి, మషాలాతో మిక్స్ చేసి అమ్మానాన్నలకు వినిపిస్తాడు. ఇప్పుడు నేనేం చెయ్యాలి? ఈ ఆపద నుండి ఎలా బయటపడాలి?... దిక్కుతోచ

వున్నారని, నవ్వేంటి ఒకటే టెన్షన్ పడున్నానో?”

“అబ్బో! అదేం లేదు మామయ్యా! నాకెందుకూ టెన్షన్? ముందు నువ్వులా కూర్చుని, మన ఊరి నిశేషాలు చెప్పు” అంటూ సంభాషణలోకి దింపాడు. ఇంతలో కిచెన్లోంచి గాజుల గలగలల చప్పుడు, కప్పుల సింగాణి చప్పుడు వినిపించసాగాయి. “ఎవర్రా అది, నంటింట్లోంచి చప్పుళ్ళు వినిపిస్తున్నాయ్! అని ఆడపిల్లల గాజుల చప్పుళ్ళు మాదిరి వున్నాయ్” సాలోచనగా అన్నాడు. అయిపోయింది... తన పని అయిపోయింది. మామయ్య లోపలికి పోయి ఆ పిల్లను చూసేస్తాడు. తన పరువు కాస్తా గంగసాలవుతుంది.

ఒళ్ళంతా చెమటలు పోశాయి నవీన్కి. తడబడుతూ “అదీ... అదీ...” అన్నాడు.

“ఆ... నానండీ బాబాయిగోరూ, భాగ్యాన్ని. ఈ ఇంటి పనిమనిషిని. పనిమనిషినే చూడొనీండి, నాను సుబ్బరంగా వుంటానండీ. పని కూడా సుబ్బరంగా జేతానండీ” వచ్చి వాళ్ళిద్దరికీ కప్పుల్లో ఘుమ ఘుమలాడే కాఫీని అందించింది. జడను పైకి చుట్టిపెట్టిన పెద్దకొప్పు, దాని చుట్టూ మల్లెపూలు, కళ్ళనిండా కాటుక, నుదుట పెద్దబొట్టు, ‘గోవీలా’ - చీరను కాళ్ళమధ్యనుండి వెనక్కి దోపుకుంది.

అచ్చంగా పనిమనిషిలా, దానికి తగ్గట్టుగా ఆ భాష

ప్పుడు లేవే- ఎప్పుడు పనిలో చేరావ్?” చలపతి మామయ్య ఆరాలు.

“ఈ మద్దెనే బాబాయిగోరూ- నేను పనిలో జేరి!”

“మంచి పని చేశావమ్మాయి. రాగానే ఇల్లు ఇంత నీట్గా వుందేంటబబ్బా అనుకున్నాను. ఇదంతా నీ మహత్వమేనా? బావుంది, చాలాబావుంది. ఇదిగో... వస్తే వచ్చావోనీ భాగ్యా... ఈ ఇంటిని, మా అబ్బాయిని ఎప్పుడూ వదిలిపెట్టి వెళ్ళకు, సరేనా?” కాఫీ తాగి కప్పును భాగ్య చేతికందిస్తూ మెచ్చుకోలుగా చూశాడు.

“భాగ్యా, నీలాగే నీ కాఫీ కూడా ఫస్ట్ క్లాస్” మెచ్చుకోలుగా చూశాడు. “మరి నే వెళ్ళిస్తానురా నవీన్” అంటూ లేచాడు.

“అదేంటండీ బాబాయిగోరూ... అప్పుడే ఎత్తన్నారు. మరి కాసేపుండి మీ అల్లుడిగారితో మాటలాడి భోజనాలయి జోసినాక ఎల్లోచ్చును గందా?”

“లేదులే భాగ్యా! కోర్టు పనిమీద వచ్చాను. ఈసారి వచ్చినప్పుడు తప్పకుండా నీ చేతి భోజనం చేసే వెళలాను సరేనా! అయినా... నేను రెణ్ణెళ్ళకొక సారి వస్తూనే వుంటాను. వచ్చినప్పుడల్లా వీణ్ణి కలిసే వెళుతుంటాను. లేకపోతే వీళ్ళమ్మ, అదే నా చెల్లెలు వూరుకుంటుందా? కొడుకు గురించిన వివరాలన్నింటినీ పూర్తిగా అడిగి తెలుసుకుంటేనే గానీ, మంచినీళ్ళు కూడా ఈయదు నాకు” అంటూ చెప్పులేసుకుని ఆయన వెళ్ళిపోయాడు.

లేదు నవీన్కి. “ఏరా నవీన్, ఏంబ్రా! అలా తెల్లబోయి చూస్తున్నావ్! ఇంతకీ నన్ను లోపలికి రానిస్తావా లేదా?” గుమ్మానికడ్డుగా నింబడి తనని పట్టించుకోకుండా ఏదో ఆలోచనలో వున్న నవీన్ని చూస్తూ అనుమానంగా అడిగాడు చలపతి మామయ్య.

“ఆ... మామయ్యా! రా రా... కూర్చో, బావున్నావా మామయ్యా, అమ్మానాన్న ఎలావున్నారు? అత్తయ్య ఎలా వుంది?” మనసులో కంగారును బయటకు రానీయకుండా స్వర్ణప్రయత్నం చేస్తూ అడుగుతున్నాడు.

“ఆ... అందరూ బాగానే

తిండియావ

కొంతమంది తినడం కోసం బ్రతుకుతారు. మరికొంత మంది బ్రతకడం కోసం తింటారు. ఇంతకీ అసలు సంగతేంటంటే అందాలతార ఐశ్వర్యారాయ్కి తిండి యావ ఎక్కువట. ఎక్కడికైనా ఫంక్షన్కి వెళ్ళినప్పుడు తనకిష్టమైన వాటిని ఎంతో ఆబగా తింటుందట ఆమె. ‘నాకిష్టమైనవి దొరికితే అన్నీ మరచిపోతాను. మా ఫ్రెండ్స్ అంతా నన్ను తెగ తిడతారు. నా జిహ్వాచాపల్యాన్ని నేను వదులుకోలేక పోతున్నాను’ అంటోంది. ఆఫర్లు లేక తిండి సయించక కొంతమంది హీరోయిన్లు తెగ సతమతమవుతుంటే ఐస్ మాత్రం ఇలా బ్రేవ్మంబోంది.

కూడా. హ్యోట్ ఆఫ్ దివ్యా నీకు... ‘కరణోషు మంత్రి’ అనుకున్నాడు మనసులో. “క్రితంసారి నేనొచ్చిన

తర్వాత... ఊళ్ళో వుంటున్న తన అమ్మానాన్నల గురించి, తన కుటుంబ విషయాలు, తన చదువెలా సాగిందీ, కాలేజీ డోస్లో తన అల్లరి, వీటన్నింటి గురించి హుషారుగా నవీన్ చెప్తాంటే ఆసక్తిగా విన్నదామె. అలా మాట్లాడుకుంటుంటే కాలమే తెలియలేదు వాళ్ళిద్దరికీ. గోడకున్న గడి

యారం పన్నెండు గంటలు కొట్టేసరికి ఈ లోకం లోకి వచ్చారు. "అబ్బా! అప్పుడే పన్నెండు అయిందా! మీతో మాట్లాడుతుంటే, గంటలు క్షణాల్లా గడిచిపోయేటట్టున్నాయ్ దివ్యా! ఇలా మాట్లాడుకుంటూ వుంటే ఎంతసేపైనా ఇలాగే

తిరగొస్తున్నాడన్నమాటేగానీ, దృష్టి దానిమీద లేదు. వంటింట్లో నుంచి వచ్చే వంటకాల ఘుమఘుమ వాసనలు అతడి ఆకలిని పెంచి నోట్ల నీరూరేలా చేస్తున్నాయి. సన్నగాజుల సుతిమెత్తని సవ్యడి అతని చెవులకు సన్నాయి వాయిద్యంలా వినవ

భోంచేశాడు.

కొసరి కొసరి వడ్డించడం వల్ల కొంచెం ఎక్కువ గానే తినేశాడేమో సోఫాలో పడుకుని, సేపరు చదు వుతూ తెలీకుండానే నిద్రలోకి జారుకున్నాడు నవీన్. మెలకువ వచ్చి చూసేసరికి టైము సరిగ్గా మూడయింది. ఆమె అలికిడి ఎక్కడా విన్నించక పోవడంతో, ఏం చేస్తోందోనని లోపలికి వెళ్ళాడు. బెడ్ రూమ్ లో తను పడుకునే మంచం మీదే పడు కుని వుంది. ఆ గుండ్రటి ముఖంలో ఆల్పిపు ల్లాంటి అందమైన కళ్ళు, వంపు తిరిగిన పొడవాటి కనురెప్పలు, కొనదేలిన నాసిక, దానిపై అందంగా మెరుస్తున్న తెల్లరాయి ముక్కుపుడక, ముద్దుగా ముడుచుకున్న ఎర్రటి పెదవులు, గుండ్రటి నును పైన చుబుకం, వయసు సొంగుతో మిసమిసలాడే యౌవనం. మొత్తంగా అందాల గనిలా వుందామె.

మోముపై అలవోకగా ఆటలాడుతున్న ముంగు రులు ఆమె అందాన్ని ఇనుమడింపజేస్తూ అత డిలో అలజడి రేపాయి.

స్యాను గాలికి అల్లల్లాడుతూ ఎగురుతున్న ఆమె పైట తనని ఆహ్వానిస్తున్న మత్తైన భావన. ఆచ్చాదన లేని ఆమె నడుము వంపును తన చేతిలో ఇముడుచుకోవాలనే కోర్కెను ఆపుకోలేక నెమ్మదిగా అక్కడ వెయ్యివేశాడు నవీన్. అంతే... ఆమె చటు క్కున వెళ్లికిలా తిరిగింది. ఆ తిరగటంలో ఆమె పైట పూర్తిగా తొలగిపోయి, అతను తూలి అప్రయత్నంగా ఆమె మీద పడిపో యాడు. విప్పుడూ పొందనిది, కొత్తదైన నీదో హాయి, మనసూ శరీరం రెండూ ఏకమై సుఖాల అంచుల్ని తాకిరావాలన్న తపన. 'శయనేషు రంభా' పరవశంతో పలవరిం చాడు నవీన్.

"నో నో... అదిమాత్రం పెళ్ళియ్యాక తెలుసుకోవాలినది" అంటూ దూరం నెట్టే సింది దివ్య.

★ ★ ★

'దివ్యా వెడ్స్' నవీన్

రంగురంగుల దీప తోరణాల మధ్య అందంగా కాంతులీనుతూ అమరిన అక్ష రాలు. "ఆ... ఇక్కడే బాబూ! ఆటో ఆపు" పేర్లు కూడా భలేగా మేవ్ అయ్యాయే అనుకుంటూ ఆటోదిగింది గీత. మొత్తానికి నువ్వు ఘటికురాలివే దివ్యా! నీ పెళ్ళి ఇంటర్వ్యూ కూడా నువ్వే స్లాసు చేసుకొని, అందులో సెల్క్షయిపోయి ఈజీగా ఇల్లాలి పోస్ట్ కొట్టేశావ్" చిన్నగా నవ్వుకుంటూ కళ్యాణ మంటపంలోనికి అడుగుపెట్టింది గీత.

ఇష్టం లేదు

రంగీలా రాణి ఊర్మిళా ఒక్కోసారి చాలా బాగా మాట్లాడినట్టు ఉంటుంది. ఇంతకీ అసలు కథ ఏమిటంటే ఈమె నటించిన 'ఏక్ హసీనా థీ' చిత్రం పబ్లిసిటీలో ఈమెకి అంతగా ప్రాధాన్యత ఇవ్వలేదని తెలుస్తోంది. ఈ సంగతే ఆమెని అడి గితే 'నాకేం తెలియదు. ఆ టైంలో నేనిక్కడ లేను. నేను దగ్గరలేనప్పుడు, నాకు తెలియని విషయాల గురించి మాట్లాడడం నాకు ఇష్టం ఉండదు. ఇదంతా మీడియా పనే. సయీఫ్ అలీఖాన్ ని పబ్లి సిటీ వస్తువుగా వాడుకుంటున్నారు' అని విరుచు కుపడుతోంది. 'పబ్లిసిటీ కోసం ఇలాంటి కథల ల్లడం ఏమీ బాగాలేదు' అని అంటోంది.

గడిచిపోతుంది" అంటూ ఆమె వైపు చూశాడు. ఇంకా ఆ పెద్దబొట్టు, చీరకట్టు మార్చలేదు దివ్య. "ఇక ఈ పనిమనిషి గెటప్ అవసరం లేదు లెండి, ఈ గెటప్ మార్చేసి రిఫ్రెష్ అయిరండి. ఏదైనా మాంచి హోటల్ కెళ్ళి భోంచేసి వద్దాం"

"రోజూ చేసేదేగా హోటల్ భోజనం. ఈరోజు నా వంట రుచి చూద్దురుగాని..." అంది దివ్య.

"అయ్యో! ఇప్పటికే మిమ్మల్ని చాలా శ్రమపె ట్టాను. ఇంకా వంట కూడా చేస్తారా? వద్దు వద్దు" కంగారుగా అన్నాడు నవీన్.

"ఆడవాళ్ళకు వంట చెయ్యడం పెద్ద శ్రమేంటి? భలేవారే... ఇంకానయం, భోజనం చెయ్యడం కూడా శ్రమ అన్నారు కాదు" నవ్వే సింది దివ్య.

"కిచెన్ లో వంటకు కావల్సిన సాత్రలన్నీ వున్నాయి. ఇకపోతే వండటానికి కావల్సిన సరుకు లన్నీ ఒక చిన్న లిస్ట్ రాసిస్తాను. అవి తెచ్చారంటే అరగంటలో భోజనం రెడీ చేస్తాను" అంటూనే చిన్న సేపరు మీద కావల్సినవన్నీ వ్రాసి అతనికి అందించింది. ఆమె వ్రాసిన లిస్ట్ తీసుకొని కిరా ణాషాపుకి బయల్దేరాడు నవీన్. అతనికి ఏదో కొత్తగా డ్రిల్లింగ్ గా వుంది. ఆమె సామీప్యం, ఆ చొరన, తెలివితేటలూ, చకచకా ఇల్లు దిద్దుతున్న విధానం, అతణ్ణి చాలా అబ్బుర పరుస్తున్నాయి.

★ ★ ★

అరగంట గడిచింది. హోల్లో కూర్చుని సేపరు